

Nr 76

Av herr Aman, angående ekonomisk ersättning till tjänsteman som avsatts från sin tjänst.

Det har alltid betraktats såsom väsentligt att ämbetsmän i framskjuten ställning åtnjutit allmän aktning, varför vissa fall av förseelser och brott icke ansetts förenliga med utövande av ämbeten. Ju mera framskjuten ämbetsmannaställningen är, desto svårare kan man föreställa sig det vara för en domstol att underlåta att vid brott skilja vederbörande ämbetsman från hans ämbete. Om sådant skiljande från ämbetet på grund av det framskjutna ämbetet och nödvändigheten av allmänhetens förtroende för dess innehavare är ofrånkomligt, kan emellertid på grund av den förlorade tjänsteställningen större ekonomiskt straff drabba vederbörande ämbetsman än vad som är rimligt. Visserligen står det honom öppet att vädja till regering och riksdag om någon form av gottgörelse, men svårigheten att ge en sådan kan vara stor, då ett positivt ställningstagande från riksdagens sida skulle kunna uppfattas exempelvis såsom ett underkännande av domslutet.

För att undvika svårigheter av detta slag förefaller det naturligt att efter en ämbetsmans avsättning en särskild prövning av därtill utsedd särskild instans automatiskt kunde och skulle ske av hans ekonomiska villkor.

Med stöd av ovan anföres hemställes,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning i förevarande spörsmål.

Stockholm den 22 januari 1960

Valter Aman
